

שהמציא, ועוד תמה לי מדין הראשון שם והוא מהתור"כ הובא ברש"י שמיני דמה שמעלה הטמאים מטומאתם כ"ש שלא יהי טמא וכו', והרי כיון שאין נטהר כשהוא בתוך המים א"כ לאו ק"ו הוא, אולי ידע כמ"ע איזה ראיות לדבריו יודיעני נא.

ידידו דו"ש הנ"ל

ומאד אבקש להחיש תשובתו עוד קודם יו"ט.

כל הולך על גחון וגר (י"א מ"ב). אי בגמי (קידושין ל' ע"א) וא"ו דגחון חציין של אותיות של ס"ת. כ"ק אא"ז מרן אדמו"ר וצ"ל מגור אמר (בדרך צחות), אדם מישראל שכבר למד חצי התורה, הרי הוא עלול להחזיק טובה לעצמו, לטפח בכרסו ולומר, שישו בני מעי, כי למדתי תורה הרבה (עי' אבות פ"ב משנה ח'), אומרים לו איפוא, שיהי שפל רוח לבל יטפח, „בכרסו“, אלא ילך על „גחון“.

(כיוצא בזה אומרים בשם אא"ו הרה"ק החי' הרי"מ וצ"ל שאמר על הגמרא (ב"ב קמ"ו ע"א) כל ימי עני רעים, והא איכא שבתות וימים טובים, כדשמואל, דאמר שמואל שנוי וסת תחלת חולי מעיים עי"ש, ופירש, עני, כלומר עני בדעת (עי' גדרים דף מ"א ע"א), כל ימיו רעים וחסרי נחת, ושואלים ע"ז חז"ל, והא איכא שבתות וימים טובים, הלא בשבת ויו"ט זוכה כל אדם מישראל למעט דעת והוא מתעלה קימעה ממדרגתו, ואם כן דין הוא שיהי שבע רצון ונחת, ומתרצים, שנוי וסת תחלת חולי מעיים, דוקא משום שאז מרגיש הוא את עצמו יותר מרומם ויותר בהידעת מתמיד, הרי

הוא בא לידי חולי מעיים, שהוא מתחיל לטפח על כרסו ולומר שישו בני מעי, וזה הוא שוב ענין רע...). (מעינה של תורה, שמיני).

כי אני ה' המעלה אתכם מארץ מצרים וגר (י"א מ"ה). פירש"י ז"ל (מתור"כ) על מנת שתקבלו מצותי העליתי אתכם עי"ש. עי' בליקוטי יהודה לקמן, פ' קדושים עה"פ (ויקרא י"ט ל"ו) אני ה' אלקיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים, ופ' אמור עה"פ (כ"ב ל"ב—ל"ג) אני ה' מקדשכם, המוציא אתכם מארץ מצרים וגר.

ובין החי' הנאכלת ובין החי' אשר לא תאכל (י"א מ"ז). לאא"ו הרה"ק החי' הרי"מ וצ"ל היתה לו הרגשה נפלאה להבחין בכל דבר אוכל אם יש בו נדנוד של חשש איסור, אפילו אם מצד הדין הי' כשר, פעם כשהמשמש הביא לו צלחת עם תבשיל, ציזה להסירה ולא רצה לטעום, ונתודע כי להמשרתת הי' איזה שאלה על העוף, והרבנית לא היתה אז בבית, והלכה לשאול את פי הרב, ואמר לה שהעוף הוא כשר בלי כל חשש, מעשים כאלה קרו הרבה פעמים, ופעם אמר אא"ו הרה"ק החי' הרי"מ וצ"ל, כל איש ישראל יכול להרגיש זה אם לבו גותן לו לאכול דבר זה או לא, וזה שכתוב ובין החי' הנאכלת, כלומר הנותנת להיאכל (וואס עס לאזט זיך עסען), ובין החי' אשר לא תאכל, שאין ביכולת לאכלה (וואס עס לאזט זיך נישט עסען). ופעם אחרת אמר אא"ו הרה"ק החי' הרי"מ וצ"ל, תדעו שאין בזה שום מדרגה כלל, וכל אחד מכם יכול להשיג הרגשה זו, וכך לימד אותנו בפרשיסחה הרה"ק ר' בונם וצ"ל, והוא